

Valeri Hoolmaa (vasakul) ei istu ainult poeleti taga, vaid kallab ka külarahvale kohvi ning teeb praadi.

Külapoodnik on ka meisterkook

Valeri Hoolmaa, kes sünni poolt hoopis põline pärnakas, on üks kolmest Võhma küla ettevõtjast. Teised kaks tegutsejat on austerservikuid kasvatav Arno Pärna ja küla ainuke loomapidajast põllumees Kalju Sammelselg – tagasihoidlikkus ise, kes mitte kunagi ei keeldu kedagi abistamast, räägib külarahvas.

Üheksa aasta eest võttis Valeri Hoolmaa Tapa Tarbijate Kooperatiivilt üle poe, kus ta kaubelnud tänaseks peaaegu kaksikümmend aastat.

Poehoone ise on kunagine magasiat, 1907. aastal ostis selle Palmse Kaubakasutajate Ühing ning sellest ajast saati on seal ka poodi peetud. Valeri "valitsemisajal" sai nõukogudeaegse külapoe ühest osast baar, mis kannab ühtlasi ka muuseumi funktsiooni.

Kuigi silt poeaknal teatab, et neljapäeval ja pühapäeval kauplemist ei toimu, siis päris õige see ei ole. Nimelt kauplusepidaja Valeri Hoolmaa kogemus näitab, et kui tahad ka

midagi teenida, pead kogu aeg olema kättesaadav.

Aga üks külapoe pidamine ole üks üsna vaevaline tegu, alates külarahva vähenemisest ja lõpetades Eesti ametnike väljamõeldud euronormidega. Teiste tähtsate paberite seas on poodnik välja võidelnud ka tarbijakaitse tunnustuse ja 74 allkirja on antud poe püsimiseks.

Külapoest saab osta kõike külaeluks vajalikku: suitsujuustu, hiirelõksu, sukkpükse, maiustusi, piimakannugi.

Kõige rohkem ostetakse ikka esmast toidukraami. Leiba võtab poodnik kaks korda nädalas sisse 10-15 pätsi, saia 20. Rahva lemmikleib olevat Tapa Leivakombinaadi rukkileib, üheksa krooni 40 senti tükk. Lähimad konkurendid on Vihasool, Võsul ja Palmes.

Kui Valeri Hoolmaa ei peaks külapoodi, siis võiks ta olla vabalt laeva- või restoranikokk, sest toidutegemist on ta õppinud. Samuti on ta vajadusel ka jõuluvana ning mängib akordioni.